

שבת שובה - קראוהו בהיותו קרוב

ניתן להאזין לשיעורים בנושא **יום הכיפורים** בקו 'פרשת דרכים' 0747962698

דבר ראשון, חובה לשנות גישה!
ה' הוא כל כולו טוב, טוב, וטוב, מלא רחמים, אהבה, חמלה, רק ורק טוב!
וכמו שמביא הרב פינקוס, שבלשונם של המקובלים, השפץ של כל השנה הוא 'טיפין טיפין', אבל בעשרת ימי תשובה יש - "נהרות" של רחמים... כמובן שאם לא נביא כלים, למלא מהנהרות האלו, הם יעברו לידנו ולא ישאירו כלום!

הימים האלו הם ימים של רחמים, הפוך בדיוק ממה שמרגישים אלו שהזכרנו, ימים שאפשר לפעול גדולות ונצורות, שכל אחד מאתנו הופך להיות הבבא סאלי ור' חיים קנייבסקי והרב עובדיה בתפילות שלו.
ולמה?

כי ראש השנה, הוא בעצם - יום המלכת ה'!
לצורך המשל, אם יש מישהו שמאד רצינו שהוא ייבחר בבחירות, הוא אדם שאנחנו מכירים כהי טוב בעולם, והוא גם הבטיח הבטחות... והוא משלנו... והוא נבחר במאה אחוז קולות!!!
איזו שמחה!!! עכשיו יהיה הכי טוב, הכל יהיה כמו שאנחנו רוצים, הוא יעשה כאן סדר בעיר! במדינה!
ככה להבדיל אלפי הבדלות, ה' יתברך, זה יום ההמלכה שלו, בו הוא כביכול עולה לשלטון, "מלך על כל הארץ", מלך כזה רחמן, כזה, טוב שעולה למלוכה, זו לא שמחה!?

היום אמנם השליטים נקבעים לפי בחירות, בעבר, זה היה מלך שמולך במשך שנים, וגם אז, היה יום אחד בשנה שבו הוא היה חוגג, יום ההולדת שלו, או יום ההמלכה שלו.
מה אחשוורוש עשה? משתה, וסעודה מפוארת, הנחה למדינות, "ויתן משאת יד המלך", ככה מתנהג מלך בזמן ההמלכה שלו.
ולהבדיל אלפי הבדלות, כך גם הקדוש ברוך הוא, אנחנו ממליכים אותו עלינו, כביכול נותנים לו את השלטון, אז ברור שהוא יחלק מתנות, וזה פשר השפץ הגדול של יום ראש השנה ועשרת ימי תשובה.

אנחנו עומדים ומבקשים, למה? כי עכשיו מחלקים, לא נבקש?! לא ניקח?! לא תבוא, לא תתפלל, לא תתקצ בשופר, בעצם לא תמלך - לא יהיה לך...

רק מה? פרעה למשל, להבדיל, ביום ההולדת שלו, עשה 'סלקציה', מבקר המדינה, עבר על כל העבדים השרים והפקידים, לראות מי עשה, מה עשה, כדי לחשב מסלול לשנה הבאה. את שר המשקים החזיר, ואת שר האופים תלה...

נכון שיום ההמלכה הוא יום שמח, אבל אז גם עושים סדר, מי ממשיך אתנו, ומי לא. מי עשה את העבודה, ומי זלזל.
יוצא שזה לא יום שבו מחלקים שכר או מענישים עונשים, זה קורה בבית דין של מעלה, או בתחיית המתים, כל אחד נותן דין וחשבון על מעשיו, ומקבל שכר או עונש.

אבל בראש השנה, זה לא שכר ועונש, זה בעצם 'יום חלוקת תפקידים', מה עשת שנה שעברה עם התפקיד שקיבלת, ומה יהיו ההשלכות של זה לשנה הבאה...

אם תקבל העלאה בדרגה, כלים יותר טובים, או שחלילה צריך לקחת לך את התפקיד בממלכה, להוריד אותך דרגה, להוציא אותך לפעילות מבצעית נעימה או מורכבת, לרמוז לאדם בצורה עדינה או שהוא מבין בצורה קצת פחות נעימה.

זה ראש השנה. ולכן, חוץ מכל הטוב שבו, יש גם איזה חלק שהוא גם מלא יראה, כי מי יודע אם אני עשיתי את התפקיד שלי, ה' הוא טוב, השאלה היא אם אני עשיתי מה שהמלך הטוב הזה ביקש ממני שנה שעברה.

ולכן הרבה גדולי ישראל היו באימה, כי ה' כל כך טוב, אולי אני

לתשומת לב:

החל משבת בראשית, גליונות 'פרשת דרכים' לא יעסקו בנושא פרשת השבוע, אלא בנושאים כלליים בהנהגה ומוסר.

אנחנו נמצאים בעשרת ימי תשובה.

עשרה ימים זה נשמע לנו הרבה, עשרה...

אבל באמת זה לא ממש הרבה, כי יומיים מתוכם אלו שני ימי ראש השנה, עוד יום אחד זה יום הכיפורים. יש לנו את צום גדליה, ערב שבת, שבת, ערב יום הכיפורים, מה נשאר?... כמה ימים שגרתיים יש? אולי שלושה... כל השאר ימים שחולפים ועוברים בין הידיים...

גם מי שכבר מנסה לעבוד ולחטוף משהו בימים האלו, מרגיש טוב מאד איך היצר הרע מנסה גם הוא לחטוף לנו את הימים האלו. כמה טרדות צצות פתאום. קשה יותר להתגבר על כל מיני דברים. שאננות כזו לפעמים...
עשרת ימי תשובה...

החכמה היא, לעשות כל מה שאפשר, בהכל, כל שבירת רצון, כל מלמול תפילה, כל קבלה, כל רגע של עשרת ימי תשובה, הוא עצום... מה שהצלחת לקחת, משפיע עלך לשנה שלמה...
בואו נראה קצת על הימים האלו, נעשה קצת סדר, וננסה להתחזק ביחד.

כל אחד מסתכל על התקופה הזו אחרת. יש כאלו שבשבילם אלו ימים רגילים, כמו שאר כל יום בשנה.
יש כאלו שבשבילם אלו ימים קצת מעניינים. ויש כאלו, שמרגישים שהם ימים 'מפחידים' כאלו, 'הימים הנוראים'...

הרבה דרשות סביב הימים האלו עוסקות בפחד מיום הדין, במרמור על העוונות, וזה עלול ליצור תחושה של רצון לעבור את זה כבר, כי מבחינה רגשית, אדם תמיד מחפש לברוח ממקומות שלא נעים לו להיות בהם, ולרוב האנשים לא נעים להיות בתחושות שליליות של פחד (מהמשפט בראש השנה), אימה (מי לא ירא מיום דין הנורא...), ביקורת עצמית (תשובה), צער (על העוונות ביום כיפור).

ולפעמים דוקא בתוך עולם התורה, הישיבות, הסמינרים, והכוללים, הדרשות נסובות על פי רוב על "תראו כמה אנשים היו אתנו שנה שעברה וכבר לא נמצאים היום", "כל מה שקרה לכם שנה שעברה זה נגזר בראש השנה", דברים שמאד נכונים, וגם כתובים בספרים.

אבל מי שלא לוקח אותם בצורה הנכונה, עלול להיכנס לתחושות של לחץ, יאוש, חוסר רצון לעבוד, עד כדי התעלמות או סלידה מהימים האלו.

כששומעים דברים כאלו, עלולים להיווצר עיוותים בתפיסה, כביכול ה' יתברך שכל כולו רחמים, מצטייר בעיני השומעים כמישהו, שאמנם קשה להתבטא כך, אבל לצורך העניין - שכביכול 'מחפשי' אותם, יושב על כסאו ובא להעניש. שופט אחד אחד ובודק איזה עונש אפשר לתת לו, ואנחנו כביכול צריכים לעמוד כל הימים הנוראים ולהתרחק ממש על נפשנו.

אמנם לא נעים לומר את זה, ויש כאלו שאולי לא מבינים מי חושב ככה, אבל באמת, יש הרבה שמרגישים ככה, ואת הגישה הזו צריך להעמיד על מקומה, ולעשות קצת סדר בדברים.

בטוב שמי שקצת לומד את המפה בצורה נכונה, מגיע עם גישה אחרת לימים האלו, משנה גישה, שגורמת לו רק לאהוב את הימים האלו, ולהיכנס אליהם עם תחושות טובות, עם מרץ, עם אהבה לה', עם רצון כנה לעשות שינוי, מחכה לתפילות, יודע איך לקחת את היודיו למקום אמתי.

אז מה כן?

לא משרת אותו מספיק טוב... אולי הפכתי למיותר כאן... אולי אקבל תפקיד עם נסיון קשה...

ולכן זה גם נקרא - יום הדיון, כשרואים למשל מישהו עם נכות קשה, אסונות שפקדו אותנו, ומדברים על זה לפני ראש השנה, הכוונה צריכה להיות כמו שאומרים - 'תראו מה העוצמה של התאונה... תראו איך התעקס הפח... איך העמוד התרסק', שלא מתכוונים לומר 'תזהרו לא לנסוע ברכב', אלא תראו כמה שרכב זה דבר עוצמתי! תראה מה הוא מסוגל לעשות! אז תסעו בזהירות. מטוס מרוסקים, מבינים מה העוצמה של הטיסה שלו, לא בגלל זה מקבלים טראומה ולא עולים על מטוס.

ה' הוא טוב, אבל כשאומרים לנו קדמונו 'תראו מה זה ראש השנה, ספרי חיים וספרי מתים נפתחים', רוצים לומר לנו תראו מה העוצמה של ראש השנה, הכל פתוח, אפשר להחיות מתים כביכול, וגם במקביל להיזהר לא לעבור מספר החיים לספר...

וכאן בעצם נכנס המושג של "יום הכיפורים". זה לא שמחפשים לשבת ולהתמרמר על עוונות, אלא כל המושג של תשובה, זה איך אני כן מרצה את המלך הטוב הזה? הבכי על העוונות מגיע בעצם מהמקום של - הוא היה כזה טוב אתי כל השנה, הוא כזה רחמן, סובל כל עלבון, משפיע בלי סוף, אז איך אפשר לצער כזה מלך טוב...

איך השבתי רעה תחת טובה, משם מגיע היגון והצער על העוונות, משהו שגורים לאדם להתחרט כל כך על מה שהוא עשה ולרצות כבר להשתנות ולשמח את ה', ולא להעציב אותו יותר... וזה מה שצריך להרגיש בוודיו, ציערתי אותך זה וזה וזה, ואני כל כך מתחרט, רק תמחל לי, ואני חוזר אליך... זו לא הלקאה עצמית, אלא 'חיובק' לה', תראה מה עשיתי, איך נפלתי, תעזור לי, תסלח לי, תקים אותי, תוציא אותי מזה, אני לא רוצה להיות שם... יום הכיפורים הוא, לשם המשל - המוסך המרכזי! אני בא לתקן את הרכב, אני לא מתמרמר, אני לא מלקה את עצמי, אני אומר למוסכניק, 'תראה, אני רוצה לתקן את הרכב, יש לי בעיה כזו וכזו, כנון, הזנחתי את זה, אבל עכשיו זה הזמן לספל'.

אני לא מעלים בעיות מבעל המוסך, שבמקרה שלנו, הוא גם בעל הרכב, מלך חי וקיים, הפוך, אני רוצה להתנקות, לתקן מידות, אני רוצה להיות יותר טוב, תעזור לי, כך וכך התנהגתי, אשמותי, בגדתי, והתרחקתי ממך, תעזור לי לתקן את זה ולחזור אליך, זה הוידיו... פשוט מאד, לא?...

השבת האחרונה שהגעתי הביתה לאחר מנחה, התיישבנו לאכול סעודה שלישית, הצצתי בשעון שעל הקיר, וראיתי שאני חייב למהר לסיים ולרוץ לרבי.

משום מה הבטתי גם בשעון היד שלי, וראיתי שיש עוד כמה דקות, "מה קרה לשעון הקיר שהוא התחיל למהר פתאום באמצע השבת?!", "שאלתי את בני הבית בפליאה, והבת שלי סיפרה לי משהו מעניין.

הם היו בגן שעשועים שליד הבית, והיא חזרה לרגע הביתה להביא משהו, והנה היא רואה אחד הבנים שלי, ילד שובב להפליא, מכוון את השעון.

היא חזרה הביתה וספרה זאת לאשתי. ומשום מה זה הצחיק אותה... "מה מצחיק אמא?". והיא סיפרה לה, שהוא קיבל עונש להישאר חמש דקות בבית ואז להגיע לגינה. אבל הוא לא ידע כמה זה חמש דקות, אז היא אמרה לו, כשהמחוג הזה יגיע לכאן, יעברו חמש דקות!

הוא ראה שהמחוג לא זז, אז הוא עזר לו לזוז... כשהיא שאלה אותו למה הוא עשה את זה? הוא אמר בתמימות - "אבל אמא, הסתכלתי עליו, והוא לא זז...".

וזה רק אחד מהשובבויות שלו, האם בגלל זה אני לא אוהב אותו, האם כשהוא שובר משהו יש לי רצון להציק או להזיק לו חלילה?!

ממש לא! אני רק רוצה שהוא יהיה ילד טוב. אז להבדיל, ה' יתברך, שהוא האבא הכי טוב שיש, ודאי שכל מה שהוא מחפש מאתנו זה רק שנחזור אליו...

ועוד סיפור שסיפר לי יהודי תלמיד חכם, מגיד אמת, סיפור ששמע ממקור ראשון:

לפני מספר שנים, בתקופה שלאחר החגים, נכנסתי באחד הימים אל הבנק לסדר כמה עניינים. לפני בתור היו כמה אנשים, ביניהם גם גבר ואשה בגיל העמידה, שכפי הנראה היו מכרים, או אולי הכירו שם, והם שוחחו ביניהם.

כשהם הבחינו בי, באופן טבעי נושא השיחה נסוב על דתיים. וכיוון שהמתנתי בסמיכות אליהם, בעל כרחי שמעתי את השיחה שלהם. בהתחלה הוא סיפר לה שגם הבן שלו חזר בתשובה, ואיך הוא מתמודד עם זה. ולאחר מכן עבר לספר לה על חוויה מסוימת, שהוא ואשתו חוו ביום הכיפורים האחרון.

הוא סיפר, שהם יצאו לטייל באמסטרדם שבהולנד, ובהגיע יום הכיפורים, הם חיפשו לחוש קצת רוחניות, אז בליל 'כל נדרי', הם הלכו להשתתף בתפילת יום הכיפורים בבית כנסת עתיק מאד שם בעיר, שכחלק משימור הנוסטלגיה שלו, עדיין מדליקים בו נרות בנוסף לתאורה הקיימת, כדי לתת את האווירה העתיקה והשמרנית למקום. בסיום התפילה, הוא ואשתו היו רעבים... אז הם יצאו לחפש איפה לאכול... הם מצאו מסעדה שמצאה חן בעיניהם (אין מסעדות כשרות שפתוחות ביום הזה...), ונכנסו להזמין שם משהו רחמנא ליצלן. מכאן אפשר להבין עד כמה הם רחוקים.

ניגש אליהם אחד המלצרים, והציע להם שירות. הם הזמינו מה שהזמינו. והנה הם מבחינים, שהמלצר, ניגש לאחת המלצריות, ואומר לה משהו. ואז היא נגשת אליהם, וממשיכה לשרת אותם.

מה הבינו, שכנראה הוא ביקש ממנה להחליף אותו. לא היה ברור להם מה הסיבה, וזה גם לא כל כך עניין אותם באותו רגע.

המלצרית היתה נוצריה אדוקה, היא ענדה שרשרת עם שתי וערב (צלב), וכשהיא התכופפה ושרתה אותם, כך הוא סיפר, הצלב שלה היה 'ממש בתוך הצלחות' שלהם.

ואז, היא נעצרה לפתע, והביטה בהם ממושכות...

הם לא הבינו מה פשר המבטים האלו. ואז היא שאלה: "אתם לא יהודים?".

"כן, אנחנו יהודים, למה?", התפלאו הזוג.

"אז איך אתם אוכלים היום?!", "היא הביטה בהם במבט מוזר, "הבן זוג שלי", סיפרה, "הוא יהודי. הוא לא שומר שום דבר, אבל כשמגיע היום הזה, הוא נכנס למיטה מהערב, ולא יוצא עד למחרת בערב... הוא צם, אז איך אתם מסוגלים לאכול...".

בני הזוג הרימו גבה, והמשיכו בשלהם. אבל גם הם הבינו, שקרה כאן משהו לא שגרת, עובדה, שהוא זכר לספר את זה כמאורע מוזר שקרה לו.

לצערנו, הוא אמנם לא התבונן במה שקרה לו, אבל אמר לי אותו תלמיד חכם, "אתה יודע מה אני למדתי מזה? שמי שעושה משהו לכבוד ה', ה' מיד מחזיר לו.

הם יכלו לדלג על ההשתתפות בתפילה בבית הכנסת, אבל הם חיפשו משהו רוחני, ה' החזיר להם, ובמה הוא יחזיר להם? בהשגחה פרטית! בסיומן מלמעלה! שהכל מושגח ומפוקח, וה' דואג לכל אחד ורוצה שהוא יחזור אליו".

ומהם נלמד לצאמנו, לקרוא אל ה', שמאז תחילת חודש אלול הוא רק הולך ומתקרר, וכמו שאמר לנו הרב ידידיה מנת כשהיינו בישיבה הקטנה, "הנה כבר ממש ליד הסטנדר... ממש בין הדפים של הסידור... רק תתן יד, רק תגיד אני רוצה, ואתה כבר נחתם לחיים, ומקבל את כל השפטי...".

"דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב - אלו עשרת הימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים..."

השיעור נערך ע"י האברך דוד יעקב עבו - מוהל מוסמך. 050-4148948

ניתן לקבל גם במייל david0504148948@gmail.com

ניתן להאזין לשיעורים במגוון נשאים מאת כותב השורות, בקו 'פרשת דרכים'

074-7962698

ניתן להוריד שיעורים אלו במערכת קול הלשון

קו ישיר במערכת קול הלשון להאזנה לשיעורים: 0733718417

שיעורים קבועים:

יום רביעי' - בבית המדרש חסד לאברהם, רחוב הניבאים ד כפר סבא, בשעה 20:30 קהל: נוער

קירוב יעל: פרשת השבוע

לבת - בית הכנסת אהבת שלום, קדימה; בשעה 21:30

קהל: כללי יעל: הלכות

מזמרי לבת - משפחת אמירה בחצר, רחוב האחוה 34 כפר יונה, בשעה 22:00 קהל: כללי

יעל: אמונה וכחון

שיעור חדש!!! התחלנו!!!

יום שישי - משפחת ד"ר ברחוב אהבת אדם 34 דירה ד כפר יונה

בשעה 21:00

יעל - טהרת המשפחה ושלוש בית

מה שתימך רצית לשאול ולא היה את מי... זה הזמן!

קהל - לגברים ונשאים - בואו והביאו חברים...